

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.374/2018/3.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes
(cím)

A felperes képviselője: . Bálint Tünde Ügyvédi Iroda
 . Bálint Tünde ügyvéd
(cím)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(1052 Budapest, Váci utca 62-64.)

Az alperes képviselője: jogi referens

A per tárgya: közlekedés igazgatási ügyben hozott
 határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Környéki Közigazgatási és
 Munkaügyi Bíróság
 4.K.27.716/2017/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.716/2017/3. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2016. szeptember 6-án „B” kategóriás járművezetői vizsgára jelentkezett. A Jelentkezési lap 2., 6. és 8. pontjai alatt büntetőjogi felelőssége tudatában úgy nyilatkozott, hogy a járművezetéstől a bíróság, illetve szabálysértési hatóság jogerősen nem tiltotta el; a hatóság a járművezetésre jogosító okmányát nem

vonta vissza; bíróság vagy rendőrség a vezetésre jogosító okmánya visszaadását vagy a vezetési jogosultság gyakorlását jártasság igazolásához, új járművezetői vizsgához, egészségi alkalmasság igazolásához vagy pályaalkalmasság igazolásához nem kötötte. Az elsőfokú hatóság 2016. szeptember 21. napján kelt PMKF/JV/NS/A/277/1/2016. számú határozatával a felperes vizsgára jelentkezési kérelmét elutasította.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2017. március 7. napján kelt BP/0806/86/1/2017. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Az alperes határozatában megállapította, hogy felperest a német hatóság ittás járművezetés miatt eltiltotta a járművezetéstől, és egészségügyi-pszichológiai szakvélemény bemutatására szólította fel. Ennek tudatában a felperes a hatóságot félrevezetve a Jelentkezési lap 2., 6. és 8. pontjánál valótlan nyilatkozatot tett, ezért a kérelmet el kellett utasítani. Döntését a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet (a továbbiakban: R.) 10. § (1) bekezdés b) pontjára, valamint a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 16. § (3) bekezdés c) pontjára alapította.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a határozatában foglaltakat fenntartva, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes 2016. szeptember 6-án kelt, „B” kategóriás járművezetői vizsgára történő jelentkezési kérelméhez csatolt „Jelentkezési lap” „Nyilatkozat” rész 2., 6. és 8. pontjaiban - tartalmában általa sem vitatottan - valótlan adatokat közölt. Álláspontja szerint tényleges valótlan adatközlés mellett valós tényközlésnek nyilvánvalóan nem minősíthető az, hogy a felperes utóbb a korábbi másik ügyben tett nyilatkozatának hatósági ismeretére hivatkozik. A bíróság utalt az egységes bírói gyakorlatra - a Kúria Kfv.II.38.106/2014./11., Kfv.III.37.385/2016/5., Kfv.III.38.048/2015/5., Kfv.II.37.604/2016/6. és Kfv.II.37.694/2016/12. számú ítéleteire - , miszerint a járművezetői vizsgára jelentkezéskor kitöltendő Jelentkezési lap „Nyilatkozat” részének nem a valóságnak megfelelő kitöltése hamis adatközlés. Az a hatóság félrevezetését jelenti függetlenül attól, hogy a vizsgára jelentkező személy milyen okból (nem tartja relevánsnak, más eljárásban már közölte) közli

valótlannul az adatokat.

- [6] Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes helytállóan rögzítette a tényállást, a felperes a hatóságot félrevezetve a perbeli közigazgatási eljárást megindító iraton (Jelentkezési lap) valótlannul adatokat tüntetett fel, így az alperes határozata a keresettel vitatott körben nem jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új, a jogszabályoknak megfelelő, a kereseti kérelemnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mivel nem vette figyelembe a valós tényeket, azokkal ellentétesen állapította meg, hogy a Jelentkezési lap 2., 6. és 8. pontjaiban valótlant állított. A felperes utalva a Jelentkezési lap 6. pontjára kifejtette, hogy az ott adott „nem” válasz megfelel a valóságnak, mert vezetői engedélyét sem bíróság, sem hatóság nem vonta vissza, hanem saját maga adta le. A visszavonás tényét az alperes és a bíróság sem bizonyította, de a fentiek miatt ez nem is volt lehetséges, tehát igaz, hogy sérült a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdése. A 8. kérdés (kötelezték-e a jelentkezőt új vizsgára, vagy az egészségügyi alkalmasság igazolására) vonatkozásában előadta, hogy már egy korábbi eljárásban tájékoztatta a hatóságot, így megtevesztésről szó sem lehet. Emellett a felperes utalt arra, hogy az egészségügyi igazolásra kötelezés vonatkozásában adhatott nemleges választ is, hiszen a kötelezés a vezetői engedély leadásával mintegy megszűnt, mivel eredetileg ahhoz kapcsolódott. Ezen túlmenően ez a kötelezés csak Németországra vonatkozott, a magyar hatóságoknak a magyar jogi előírásokat kell alkalmazniuk. Hangsúlyozta, hogy Magyarországon kezdeményezte az eljárást, így a Németországban támasztott követelmények itt nem kérhetők számon, mert a magyar hatóságoknak a magyar jogszabályok alapján kell megállapítani az egészségügyi alkalmasságot, jelen esetben a közúti járművezetők egészségi alkalmasságának megállapításáról szóló 13/1992. (VI. 26.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 19. § (2) bekezdése szerint. E körben utalt a 2006/126/EK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) alapján hozott EUB C-419/10. számú ítéletre. Álláspontja szerint a Jelentkezési lap 2. kérdésére adott válasszal sem tévesztette meg a hatóságot, mert a járművezetéstől eltiltás időtartama évekkel ezelőtt letelt, így az Irányelv 11. cikk (4) bekezdése a C-419/10. számú EUB ítélet értelmezése szerint rá nézve nem irányadó. A fentiekre hivatkozva előadta, hogy az elsőfokú bíróság téves ténymegállapításokat tett, amellyel megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény a (a továbbiakban: Pp.) 3. § (3) bekezdésében, 206. § (1) bekezdésben és 336/A. § (2) bekezdésében foglaltakat.

- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [10] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [11] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a felperes a Jelentkezési lapon nem a valós tényeknek megfelelően nyilatkozott. A felperes tévedett akkor, amikor jelentős különbségként értékelte a Jelentkezési lap 6. pontjára adott válasza tekintetében, hogy mivel saját maga adta le vezetői engedélyét, ezért azt sem bíróság, sem hatóság nem vonta vissza. Ezzel szemben a tény az, hogy a felperest a Buszgeldstelle Viechtach, mint hatóság a vezetéstől eltiltotta, majd a felperes önként leadta jogosítványát. A Kúria álláspontja - miként erre az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott -, hogy tényleges valótlan adatközlés mellett valós tényközlésnek nem minősíthető, ha a felperes egy másik ügyben, arról, hogy kötelezték-e új vizsgára, vagy az egészségügyi alkalmasság igazolására (8. kérdés), akkor valós nyilatkozatot tett. A két nyilatkozat semmiképpen sem csereszabatos. Tévedett a felperes akkor is, amikor azt állította, hogy a jelentkezési lap 2. kérdésére adott válasszal sem tévesztette meg a hatóságot, mert a járművezetéstől eltiltás időtartama évekkel ezelőtt letelt.
- [12] A Korm.r. 16. § (1) bekezdése kimondja, hogy a közlekedési igazgatási hatóság nem adhat közlekedésre jogosító okmányt annak, aki járművezetésre közlekedésbiztonsági szempontból alkalmatlan. A (3) bekezdés c) pontja szerint amennyiben a bíróság, rendőrség a vezetésre jogosító okmány visszaadását, vagy a vezetési jogosultság gyakorlását egészségi alkalmasság igazolásához kötötte, a közlekedésbiztonsági alkalmatlanság mindaddig fennáll, amíg a járművezető ezen kötelezettségének eleget nem tett. A felperes a Jelentkezési lap 8. kérdésére, hogy kötelezték-e új vizsgára, vagy az egészségügyi alkalmasság igazolására nemmel válaszolt, miközben egyértelmű, hogy a vezetéstől eltiltották (ezzel vezetői engedélyét lényegében visszavonták), újbóli kiadását orvosi-pszichológiai vizsgálatról tették függővé. A Kúria egyetért az alperessel abban, hogy a jelentkezési lap 8. kérdésre adott válaszával a hamis adatközlést megvalósította. Az R. 10. § (1) bekezdés b) pontja azt is kimondja, hogy elméleti vizsgára csak az bocsátható, aki megfelel a külön jogszabályokban meghatározott egészségügyi és pályaalkalmassági, valamint - írásbeli nyilatkozata alapján - a külön jogszabályban meghatározott közlekedésbiztonsági feltételeknek.
- [13] A felperes tévedett abban a vonatkozásban is, hogy az egészségügyi

igazolásra kötelezés (8. kérdés) vonatkozásában azért adott nemleges választ, mert a kötelezés csak Németországra vonatkozott. A Kúria - korábbi ítéleteivel egyezően - rámutat arra, hogy amennyiben Németországban nem szerezhethet a feltételek teljesítésének hiányában ismételten vezetői engedélyt, úgy más tagállamban sem teheti ezt, figyelemmel a vezetői engedély érvényességi területére. Hangsúlyozni kell, hogy a vezetői engedély nem csak jogot biztosít a járművezetésre, hanem egyúttal más, a forgalomban való résztvevő személyek számára is biztosítékot jelent, amelynek a hatóságok szereznek érvényt. Az EK Irányelv 7. cikk (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy vezetői engedély kizárólag azon kérelmezőknek állítható ki, akik jártassági és magatartási, valamint elméleti vizsgát tettek, továbbá megfeleltek az egészségügyi követelményeknek. Az egészségügyi követelményeknek való megfelelés a kérelmező és a közlekedésben résztvevők biztonsága érdekében megkerülhetetlen. Amennyiben pedig a kérelmező nem első járművezetői engedélyre megszerzésére készül, úgy e vonatkozásban felderített „előélete” fokozottan figyelembe veendő. A felperestől a német hatóságok valamilyen okból megkívánták a sikeres orvos-pszichológia vizsgálati eredményt, amelyet nem tudott benyújtani. Az EK Irányelv a tagállamokra és azok hatóságaira is kötelező. A magyar közlekedési hatóság sem adhat ki olyan személynek vezetői engedélyt, aki bármely egészségügyi okból nem alkalmas a járművezetésre, mivel ezzel a közlekedés más résztvevőinek biztonsága kerülne veszélybe.

- [14] A felperes hivatkozott az EUB C-419/10. számú ügyben keletkezett ítéletre, amelynek azonban jelen tényállás mellett relevanciája nincs. Az EUB döntése ugyanis olyan érvénytelen, nem létező jogosítvány helyett engedi más tagállamban új jogosítvány kérelmezését/kiadását, amely kérelmező esetében lejárt a tilalmi időszak, mint korábbi akadályt képező feltétel. A felperes esetében azonban nem ilyen új jogosítvány kiadásáról volt szó, és esetében nem is annullálódott az akadályt képező feltétel, tekintve, hogy a kérelem benyújtásának időpontjáig sikeres orvos-pszichológia vizsgálati eredményt nem produkált.
- [15] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [16] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, így - pernyertessége ellenére - felszámítható perköltsége nem keletkezett, ezért erről rendelkezni nem kellett.
- [18] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték

viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2019. április 30.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**